

Евгенија Лаванда и страшна тигрица

Џери Халивел
илустрације Рајан Хјуз

Превела Светлана Бабовић

alnari
PUBLISHING

Београд, 2009.

Садржај

1. Евгенија Лаванда и Курдљивица главне женске улоге

2. Евгенија Лаванда и страшна тигрица

**3. Евгенија Лаванда:
Шта ти то себи утишљаш?**

*За Блубел, малу
девојчицу велике маште*

Евгенија Лаванга

1 .

Био је понедељак ујутру а блештава сунчева светлост провлачила се кроз завесу и голицала Евгенију, подсећајући је на то да је свануо потпуно нови дан.

Евгенија се протегнула и прогунђала, „Океј,

устајем!“ Онда је скочила из кревета у стилу Шмексија Робертса, свог омиљеног акционог јунака, замишљајући да се пробија кроз воду препуну ајкула. Пролетела је кроз собу и одјурила у купатило.

Док је прала зубе, Евгенија је упутила екстра-специјални-супергламурозни кез свом одразу у огледалу.

Данас ће госпођица Медина одлучити о подели улога у овогодишњој одељењској представи на Златној летњој позорници.

А Евгенија је била решена да се докопа
ГЛАВНЕ ЖЕНСКЕ УЛОГЕ.

Та улога била јој је суђена; просто, тако је морало да буде. Било је време да позајми мамин лак и налакира нокте металик сребрном бојом.

Евгенијина мама била је водитељка Јутарњег програма на телевизији и увек је изгледала страшно гламурозно и блиставо када би рано ујутру одлазила на посао, пре него што је Евгенија уопште помишљала да промоли нос из кревета. Зато је Евгенијин тата, који

је иначе био генијални професор у Музеју диносаура, спремао кајгану и тост и чаврљао са Евгенијом.

Након што је намазала нокте, смазала је доручак и узвикнула: „Пожели ми срећу, тата!“ а затим је кренула у школу.

На великом одмору, Евгенија је седела са Рудијем, Бронте и Тревором на њиховој омиљеној клупи на игралишту.

„Осећам да имам инспирацију за улогу свог живота“, рече Руди. „У ствари, већ сам написао говор који ћу одржати када будем добијао Оскара.“

„Ја сам добар у прескакању препрека“, рече Луди Тревор. „Госпођици Медини ће дефинитивно требати статисти, а ја сам спреман за било шта.“

Евгенија је гледала у своје сјајне металик сребрне нокте док је замишљала како маше огромном аудиторијуму који аплаудира њеној изведби.

У том тренутку, на игралиште је закорачила Лара Слејтер и сви су се загледали у њу. Лара

је била савршена у свему; она је играла главну женску улогу у прошлогодишњој представи на Златној летњој позорници а сви су и даље причали о томе како је била сјајна. Евгенија је покушала да игнорише Лару. На крају крајева, она је само једна обична набеђена шмизла која жели да буде у центру пажње, зар не?

„Ах, Евгенија, ти слаткице мала. Желиш ли да играш у представи ове године?“ питала је Лара, саможиво се смешећи. „Ако баш будеш срећне руке, играћеш живу ограду или можда чак и неку разиграну гранчицу.“

Евгенија се управо спрема да јој одговори на то, али госпођица Медина је дунула у пиштаљку и сви су потрчали ка школској дворани, у којој је требало да се одржи специјални састанак за доделу улога.

„Слушајте“, почела је госпођица Медина. „Ове ће се године на Златној летњој позорници играти представа *Сан летњег јутра* и постоје две главне улоге. Већ сам одлучила ко је савршен за главну мушку улогу. Лепог дрвосечу играће Вил Дарси.“

Предивни Вил Дарси искорачио је напред.
Вил је био одељењски заводник и док се спуштао у дугачки, дубоки наклон, девојчице су падале у транс а дечаци су гласно негодовали.

Иако је знала да се свиђа Дарсију (он је пре извесног времена закачио предивну болест, како би то њен тата рекао), и даље јој је због њега стајао дах. Поред тога, он је био zgodан, хм, скоро

па као Шмекси Робертс, са својим продорним погледом и прћастим носићем.

„У сваком случају“, наставила је госпођица Медина, „и даље тражим девојчицу која ће играти главну женску улогу – Краљицу лета.“

Ситуација у сали наелектрисала се од узбуђења.

„Не заборавите“, додала је госпођица Медина, „да је то велика обавеза и да мора да се научи много текста. Има још много улога и

имајте на уму да не постоји безначајна улога – једини критеријум је ваша глума!“

Сви су климнули.

„Зато, подигните руку ако желите да будете наша главна женска улога“, објавила је госпођица Медина.

Евгенија је нервозно подигла руку, и приметила савршено праве, оштро подигнуте прсте на другом крају сале.

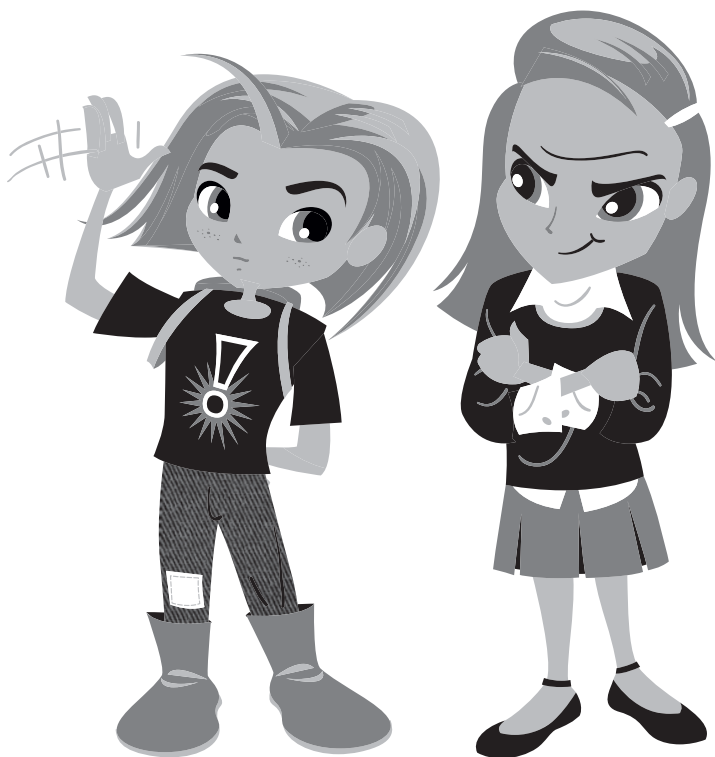
„Добро, онда“, рече госпођица Медина звонким гласом. „Чини мисе да имамо две кандидаткиње за главну женску улогу – то су Евгенија Лаванда и Лара Слејтер!“

Евгенија је прогутала кнедлу и бленула у Ларин савршени, слатки носић. Нервозно је дланом прекрила свој благо повијен нос налик на ски-скакаоницу.

„Мораћемо да откријемо која ће од вас две бити наша савршена Краљица лета“, наставила је госпођа Медина. „Волела бих обе да вас видим како краљевски машете.“

Лара је искорачила и извела свој најбољи краљевски отпоздрав, упутивши Евгенији кез који је говорио 'боља сам од тебе'.

Евгенија је дубоко удахнула. Гледала је у Ларину прелепу, фину плаву косу и нервозно покушала да укроти своје разбарушене чуперке боје карамеле.

Искорачила је и дала све од себе како би краљевски махнула.

На Евгенијино олакшање, госпођица Медина је обема упутила аплауз.

„Врло добро, девојке“, рекла је, смешећи се. „Сада бих волела да нам прочитате део краљичиног текста.“

Показала је две свеске са текстом.

„Ја имам искуство и таленат“, зарезала је Лара зграбивши једну свеску и упутила Евгенији кез који је говорио ’ја сам МНОГО боља од тебе’.

Лара је почела да чита звонким и најкраљевскијим гласом.

„Ох, где нестаде, драги мој дрвосечо, летњег јутра овог? Скоро да топим се. Сместа ме слободи из ове зачаране шуме.“

„Врло добро, Ларо“, климнула је госпођица Медина. „Сада је ред на тебе, Евгенија.“

Евгенија се следила док је гледала у Ларине сјајне, чоколадносмеђе очи и нестрпљиво протрљала своје плаве.

О, не, помислила је. Нисам сасвим сигурна како треба да говорим као Краљица лета.

Али у том тренутку, као гром из ведра неба, Евгенији је синило.

„НЕВЕРОВАТНО!“ помислила је. „Урадићу то као краљица Лалика у филму са Шмексијем Робертсом.“

Краљица Лалика је била моћни и величанствени вођа далеког племена Шеро Хелука а, док би говорила, сви њени људи клањали су јој се и дивили. Шмекси Робертс је морао да се бори како би побегао из затвора у који су га стрпали краљичини мајмуни слуге.

Евгенија се кратко накашљала како би прочистила грло.

„Ооооооох, гдееее нестаде, дррррраги мој дрвосечо, летњег јутра овог. Скоро да топим се. Сместа ме ослооооободи из ове зачаране шуме.“

Када је Евгенија изговорила свој текст, догодиле су се три ствари.

1. Проломио се громогласан аплауз.

2. Госпођица Медина је вриснула,
„ФАНТАСТИЧНО!“

3. Лара је бесно зурила у Евгенију.

„А сада, још један, одлучујући фактор“, рече
госпођица Медина. „Хоћу да обе отплешете
валцер са нашим дрвосечом, Вилом.“

„Савршено!“ узвикнула је Лара. Зграбила је Дарсијеву руку и они стадоше лагано да се њишу по сали. Евгенији је упутила најубедљивији кез који је говорио ’ја сам много, МНОГО боља од тебе’.

„Предивно, Ларо!“ гукнула је госпођица Медина. „Сада је ред на тебе, Евгенија.“

Евгенија се загледала у Ларине дражесне лаковане розе ципелице, а онда бацила поглед на своје браон чизме и осетила се врло, врло нервозно.

„Хајде, девојчице!“ охрабривао ју је Руди.

У том тренутку, као гром из ведрa неба, Евгенији је синило.

„ИНСПИРАЦИЈА!“ помислила је. „Све је то глума! Глумићу као да знам да играм валцер.“

Евгенија је зграбила Дарсија за руку и извела га на подијум, парајући носем небо и правећи се као да је грациозни лептир који игра на пролећном поветарцу.

„Један, два, три, један, два, три“, бројала је у себи. И пре него што је тога постала